

Posudek bakalářské práce Nguyen Huong Minh *Čína po Maovi: Od reform k Tiananmen*

Autor posudku: Jiří Koubek

Téma je dobře zvolené, relevantní a v české politologii jen velmi málo zpracované. Jako teoretický rámec autorka zvolila Huntingtonovu teorii jednostranických systémů, zejména pak přechod od revolučního k etablovanému jednostranickému systému skrze fáze transformace, konsolidace a adaptace. K Huntingtonovské volbě sáhla - dle vlastních slov – „*nakonec*“, čímž čtenáři naznačuje jisté dilema či přinejmenším váhání mezi vícero alternativami. Mohla být v tomto směru explicitnější a uvést jasněji i důvod svého rozhodnutí. Z textu lze jen nepřímou dovozovat, že takovou variantou mohl být koncept liberalizace, kterému je hned v úvodu věnována dosti rozsáhlá pasáž. Pak nelze než konstatovat, že se jedná o volbu šťastnou, jelikož na dynamice jednostranického systému lze nepochybně ukázat více netriviálních poznatků než na analýze Teng Siao-pchingovy Číny vedené optikou liberalizace nedemokratického režimu.

Práce je vhodně strukturována do tří tematických celků. Po teoretické kapitole věnované jednostranickým systémům následují oddíly věnované Maově revolučnímu jednostranictví, respektive Tengovu etablovanému jednostranickému systému. Zpracování však není primárně chronologické, naopak se odvíjí od klasických problémů a fenoménů spjatých (nejen)s jednostranickými systémy: revoluční mobilizace, proces byrokratizace strany, vnitrostranické frakcionářství, otázka nástupnictví, apod.

Jak již bylo zmíněno, čínské téma je v české politologii trestuhodně zanedbáno. To však autorku neopravňuje k tomu, aby bakalářkou práci psala lehkým a přehnaně barvitým metaforickým jazykem vhodným spíše pro popularizační příručku. Toto je samozřejmě otázkou míry, která však dle subjektivního mínění posuzovatele byla místy překročena. Několik příkladů: *Mao Zedong... se v tu dobu sice už jen usmíval na náměstí Tiananmen z portrétu u vchodu do Zakázaného města, avšak jeho dědictví přetrvávalo...*(s. 8) *Aplikace tržních mechanismů v socialistickém státu dodnes způsobuje paradoxy, nad kterými zahraniční pozorovatelé nestačí žasnout* (s. 30) *7. září 1976 Mao Zedong vydechl naposledy a události nabraly rychlý spád.* (s. 33)

V některých případech je to navíc spojeno s formulační neobratností: *V 80. letech však v Číně probíhaly další podstatné proměny, bez nichž by se ekonomické bilance do plusových hodnot nemohly posunout.* (s. 8)

Jako problematické se jeví i užití pojmu *rekonstrukce* pro český ekvivalent perestrojky. Ani Przeworského *reconstruction* totiž nic nemění na tom, že v českém úzu je ustálen výraz *přestavba*.

Doporučuji práci k obhajobě s hodnocením **velmi dobře**.

V Praze dne 16. 9. 2012